

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΔΗΜΟΣ ΛΑΡΙΣΑΙΩΝ
Δ/ΝΣΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ & ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ

Λάρισα 14-02-2019

**ΑΠΟΦΑΣΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ 64**

ΘΕΜΑ: Άσκηση ή μη αναίρεσης κατά της υπ. αρ. 4/2019 απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Λάρισας.

Στη Λάρισα σήμερα 14-02-2019 ημέρα της εβδομάδας Πέμπτη και ώρα 12.30 μ.μ., η Οικονομική Επιτροπή του Δήμου Λαρισαίων, συνήλθε σε συνεδρίαση ύστερα από τη με αρ. πρωτ. 5975/08-02-2019 έγγραφη πρόσκληση του Προέδρου αυτής κ. Αθανασίου Αδαμόπουλου, που ορίστηκε με τη με αριθμ. 362/25-01-2019 απόφαση του Δημάρχου Λάρισας, παρευρεθέντων από τα μέλη οι κ. 1) Αθανάσιος Αδαμόπουλος ως Πρόεδρος, 2) Μαμάκος Αθανάσιος, 3) Αναστασίου Μιχαήλ, 4) Πράπας Κων/νος, 5) Σούλτης Γεώργιος, 6) Βλησαρούλης Αθανάσιος και 7) Τσιλιμίγκας Χρήστος.

Η Οικονομική Επιτροπή του Δήμου Λαρισαίων, μετά από συζήτηση σχετικά με το θέμα: **Άσκηση ή μη αναίρεσης κατά της υπ. αρ. 4/2019 απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Λάρισας** και αφού έλαβε υπόψη:

1. Το άρθρο 72 Ν. 3852/2010.
2. Τη με αριθμ. πρωτ. 7333/14-02-2019 γνωμοδότηση του Τμήματος Νομικής Υποστήριξης, η οποία έχει ως εξής:

Με την με αριθμό 61/2016 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Λάρισας (ειδικής διαδικασίας) απορρίφθηκε η με αρ.καταθ. 125/18.2.2015 ανακοπή (άρθρου 632 ΚΠολΔ) του Δήμου Λαρισαίων και οι πρόσθετοι λόγοι αυτής για την ακύρωση της υπ.αρ. 74/2015 Διαταγής Πληρωμής του κ. Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Λάρισας.

Ο βασικός λόγος της ανακοπής ήταν η αυτοδίκαιη άρση της αναγκαστικής απαλλοτρίωσης και συνακόλουθα η μη θεμελίωση δικαιώματος αποζημίωσης των αντιδίκων. Η εκδοθείσα απόφαση δεν έλαβε θέση επί της ουσίας του ζητήματος, αλλά έκρινε ότι ο ισχυρισμός περί αυτοδίκαιης άρσης της απαλλοτρίωσης δεν μπορεί να προταθεί από τον υπόχρεο για καταβολή της αποζημίωσης Δήμο, αλλά μόνο από τον καθού η απαλλοτρίωση.

Επί του ανωτέρω ζητήματος και προκειμένου η Οικονομική Επιτροπή να αποφασίσει την άσκηση ή μη εφέσεως κατά της ανωτέρω αποφάσεως διατυπώσαμε την παρακάτω γνώμη :

Στο άρθρο 20 παρ. 10 του ν. 2882/2001 ορίζεται ρητά ότι : *«10. Εφόσον η απαλλοτρίωση έχει αρθεί αυτοδικαίως, κατ' εφαρμογή της παραγράφου 3 του άρθρου 11 ή ανακλήθηκε νομίμως, κατ' εφαρμογή της παραγράφου 1 του άρθρου 11, δεν υφίσταται δικαίωμα του καθ' ου η απαλλοτρίωση για την έγερση καταψηφιστικής αγωγής με αντικείμενο την καταβολή της οριστικής αποζημίωσης.»* Η διάταξη αυτή εφαρμόζεται και στις εκκρεμείς, κατά την έναρξη ισχύος του νόμου υποθέσεις (βλ.άρθρο 131 παρ. 1 και 149 παρ. 9 του Ν. 4070/2012 ΦΕΚ 82 α/10-4-2012). Στην προκειμένη περίπτωση και σύμφωνα με όσα αναφέρονται στον 2^ο Λόγο της Ανακοπής μας, η επίδικη απαλλοτρίωση έχει αρθεί αυτοδικαίως, κατ' εφαρμογή της παρ. 3 του άρθρου 11 του Ν. 2882/2001, δηλαδή λόγω παρόδου της 18μηνης προθεσμίας από τη δημοσίευση της υπ.αρ. 396/2012 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Λάρισας για καθορισμό της προσωρινής αποζημίωσης της απαλλοτριούμενης έκτασης, χωρίς αυτή να συντελεστεί. Συνεπώς δεν υφίσταται εκ του νόμου

δικαίωμα των καθόν για την έκδοση της προσβαλλόμενης διαταγής πληρωμής, με την οποία καταδικασθήκαμε να τους καταβάλουμε την προσωρινή αποζημίωση λόγω απαλλοτρίωσης, η οποία καθορίστηκε με την υπ.αρ. 396/2012 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Λάρισας.

Η παράγραφος 4 πέμπτο εδάφιο του άρθρου 17 του Συντάγματος ορίζει : «Η αποζημίωση που ορίστηκε καταβάλλεται υποχρεωτικά το αργότερο μέσα σε ενάμισι έτος από τη δημοσίευση της απόφασης για τον προσωρινό προσδιορισμό της αποζημίωσης και, σε περίπτωση απευθείας αίτησης για οριστικό προσδιορισμό της αποζημίωσης, από τη δημοσίευση της σχετικής απόφασης του δικαστηρίου, **διαφορετικά η απαλλοτρίωση αίρεται αυτοδικαίως.**»

Περαιτέρω στο άρθρο 7 παρ 1 του ν. 2882/2001 ορίζεται ότι : « 1. Η αναγκαστική απαλλοτρίωση συντελείται με την καταβολή στον δικαστικώς αναγνωρισθέντα ή στον αληθινό δικαιούχο της αποζημίωσης που προσδιορίστηκε προσωρινά ή οριστικά κατά τον παρόντα νόμο ή με τη δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως γνωστοποίησης ότι η αποζημίωση "η δικαστική δαπάνη, η οποία επιδικάζεται κατά το άρθρο 18 παράγραφος 4, καθώς και η αμοιβή των πληρεξουσίων δικηγόρων" κατατέθηκε στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων κατά το επόμενο άρθρο 8.....

Εάν υπόχρεος για την καταβολή της αποζημίωσης είναι οργανισμός τοπικής αυτοδιοίκησης Α` ή Β` βαθμού, η αναγκαστική απαλλοτρίωση συντελείται και με τη δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως γνωστοποίησης του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων ότι, κατ` εντολή και για λογαριασμό του υπόχρεου, παρακατέθεσε το ίδιο την αποζημίωση, την επιδικασθείσα κατά το άρθρο 18 παράγραφος 4 δικαστική δαπάνη, καθώς και την αμοιβή των πληρεξουσίων δικηγόρων κατά τους όρους και τα αποτελέσματα που ορίζονται στο επόμενο άρθρο 8....».

Επίσης, στο άρθρο 11 παρ. 3 του Ν. 2882/2001 ορίζεται ότι : «Η αναγκαστική απαλλοτρίωση **αίρεται αυτοδικαίως** εάν δεν συντελεστεί μέσα σε ενάμισι έτος από τη δημοσίευση της απόφασης προσωρινού καθορισμού της αποζημίωσης και, σε περίπτωση απευθείας οριστικού καθορισμού αυτής, από τη δημοσίευση της σχετικής απόφασης. Η αρμόδια για την κήρυξη της απαλλοτρίωσης αρχή υποχρεούται να εκδώσει μέσα σε τέσσερις μήνες από τη λήξη της προθεσμίας του προηγούμενου εδαφίου **βεβαιωτική πράξη** για την επελθούσα αυτοδίκαιη άρση. Η πράξη αυτή δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Εφόσον οι θιγόμενοι ιδιοκτήτες επιθυμούν τη διατήρηση της απαλλοτρίωσης που άρθηκε αυτοδίκαια λόγω παρέλευσης της ως άνω δεκαοκτάμηνης προθεσμίας, μπορούν να υποβάλλουν αίτηση και υπεύθυνη δήλωση προς την αρχή που εξέδωσε την απαλλοτριωτική απόφαση, μέσα σε προθεσμία ενός έτους από την παρέλευση της προθεσμίας, περί διατήρησης της απαλλοτρίωσης και καταβολής της δικαστικά καθορισμένης προσωρινής ή οριστικής αποζημίωσης. Αν το αίτημα γίνει δεκτό από την αρχή που κήρυξε την απαλλοτρίωση και υποχρεούται στην καταβολή της αποζημίωσης, δεν επιτρέπεται ο ανακαθορισμός της αποζημίωσης ή η αναζήτηση τόκων υπερημερίας.

Οι διατάξεις του τέταρτου και πέμπτου εδαφίου της παραγράφου 1 εφαρμόζονται και σε απαλλοτριώσεις που έχουν κηρυχθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου και έχει επέλθει αυτοδίκαιη άρση, λόγω παρέλευσης της δεκαοκτάμηνης προθεσμίας. Στην περίπτωση αυτή οι ενδιαφερόμενοι μπορεί να υποβάλλουν αίτηση για τη διατήρηση της απαλλοτρίωσης μέχρι τις 31.12.2012.»

Ο ως άνω θεσπιζόμενος με τα άρθρα 17 παρ. 4 του Συντάγματος και 11 παρ. 3 του Κ.ΑΑΑ κανόνας της αυτοδίκαιης ανάκλησης των αναγκαστικών απαλλοτριώσεων στην περίπτωση μη συντέλεσής τους εντός ενός και ημίσεος έτους από τη δημοσίευση της δικαστικής απόφασης προσωρινού ή οριστικού καθορισμού της σχετικής αποζημίωσης ισχύει και επί ρυμοτομικών απαλλοτριώσεων, όπως συνάγεται τόσο από την αδιάστικτη διατύπωση της εν λόγω συνταγματικής

διάταξης, η οποία δεν διακρίνει μεταξύ ρυμοτομικών και λοιπών απαλλοτριώσεων, όσο και από τη διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 11 του ν. 2882/2001 η οποία ουδεμία εξαίρεση διαλαμβάνει από τον προαναφερόμενο κανόνα. (ΣΤΕ 3908/2007, 3188/2009, 604/2008 Ολομ, 4452/2010)

Επιπροσθέτως, η ως άνω προβλεπόμενη άρση της απαλλοτριώσεως είναι αυτοδίκαιη και επέρχεται εκ του νόμου. Ειδικότερα, η ως άνω διάταξη είναι **αναγκαστικού δικαίου** (ΣΤΕ 111/2011, Γνωμοδ. ΝΣΚ 238/2011) και δεν καταλείπεται ούτε στη βούληση είτε του υπέρ ου είτε των καθών η απαλλοτρίωση, είτε και των δυο να δηλώσουν ότι επιθυμούν τη συνέχιση της απαλλοτρίωσης. (ΝΣΚ 238/2011). Σημειώνεται ότι ο λόγος της μη καταβολής της αποζημίωσης εντός της ως άνω εκ του νόμου προβλεπόμενης προθεσμίας, ακόμη κι αν αφορά σε γεγονός ανωτέρας βίας, δεν ασκεί επιρροή ως προς τη διαπίστωση της αυτοδίκαιης ανάκλησης της απαλλοτρίωσης δεδομένου ότι ούτε το Σύνταγμα, αλλά ούτε και ο νόμος διακρίνουν σχετικώς. (ΣΤΕ 4452/2010)

Τέλος και όπως σαφώς προκύπτει από τις ως άνω διατάξεις, στις περιπτώσεις αυτές η συνέπεια της αυτοδίκαιης άρσης της απαλλοτρίωσης επέρχεται εκ του νόμου (Σύνταγμα και ΚΑΑΑ) με μόνη την πάροδο της ως άνω τασσόμενης προθεσμίας. **Η βεβαίωση της διοίκησης ή η δικαστική απόφαση έχουν απλώς διαπιστωτικό χαρακτήρα και σαφώς δεν αποτελούν προϋπόθεση για την ούτως ή άλλως επελθούσα αυτοδικαίως άρση της απαλλοτρίωσης.**

Στη συγκεκριμένη υπόθεση, κατά τη γνώμη μας, είναι σαφές ότι υφίσταται αυτοδίκαιη άρση της απαλλοτρίωσης και τούτο διότι : Στην προκείμενη περίπτωση και όπως σαφώς αναφέρεται στην προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής, η με αριθμό 396/2012 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Λάρισας περί καθορισμού προσωρινής τιμής μονάδας αποζημίωσης δημοσιεύτηκε στις **8-10-2012**. Η ως άνω οριζόμενη από το άρθρο 11 παρ. 3 του Ν. 2882/2001 προθεσμία του ενάμισυ έτους παρήλθε άπρακτη την **8-4-2014**. Οι αντίδικοι παρότι έχει παρέλθει η προβλεπόμενη εκ του νόμου προθεσμία των 18 μηνών από τη δημοσίευση της υπ.αρ. 396/2012 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Λάρισας **δεν έχουν υποβάλλει εντός της νόμιμης προθεσμίας του έτους (ήτοι μέχρι και την 8-4-2015)** αίτηση και υπεύθυνη δήλωση προς την αρχή που εξέδωσε την απαλλοτριωτική απόφαση, ότι επιθυμούν τη διατήρηση της απαλλοτρίωσης και την καταβολή της δικαστικά καθορισμένης αποζημίωσης, πολλώ δε μάλλον δεν έχει εκδοθεί απόφαση της εν λόγω αρχής που να κάνει δεκτό σχετικό αίτημα τους.

Επί του ζητήματος στην υπ.αρ. 61/2016 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Λάρισας γίνεται επίκληση αντίθετης νομολογίας. Η ως άνω απόφαση, κατά τη γνώμη μας είναι **λανθασμένη, αφού επικαλείται την προϋσχύσασα νομολογία, κυρίως υπό το καθεστώς του ν.δ 797/1971 και πριν την τροποποίηση του ν 2882/2001. Όμως, εν προκειμένω ισχύει ο ν. 2882/2001, όπως τροποποιήθηκε με το ν. 4070/2012.** Στην ορθή κατεύθυνση, έχουμε τη γνώμη, ότι κινήθηκε **η υπ.αρ. 174/2007 απόφαση του Εφετείου Λάρισας.** Στην εν λόγω απόφαση αναφέρεται επί λέξει : « Από τις διατάξεις αυτές συνάγεται ότι μετά την πάροδο της άνω συνταγματικής προθεσμίας (18μηνο) χωρίς την καταβολή της αποζημίωσης και συνεπώς μη συντέλεσης της απαλλοτρίωσης, η απαλλοτρίωση αυτή αίρεται ουσιαστικά ως προς την νομική κατάσταση του ακινήτου. Δηλαδή το ακίνητο απαλλάσσεται από το βάρος της απαλλοτρίωσης και αποβάλλει το χαρακτήρα του ως ρυμοτομούμενο ακίνητο (Σχετ. ΑΠ 67/81 ΝοΒ 29. 1261). **Εφόσον το ακίνητο θεωρείται μετά την αυτοδίκαιη άρση, μη ρυμοτομούμενο, ο ιδιοκτήτης (καθού η απαλλοτρίωση) δεν μπορεί πλέον να έχει αξίωση για αποζημίωση, λόγω της απαλλοτρίωσης που ήδη ήρθη αυτοδίκαια, και συνεπώς γρηματική απαίτηση (αποζημίωση) κατά του υπερού η απαλλοτρίωση** (βλ. γνωμοδότηση Δ. Χριστοφιλόπουλου ΝοΒ 59 σελ. 1044).

Πρέπει να σημειωθεί ότι η αυτοδίκαιη άρση της απαλλοτρίωσης μετά την εφαρμογή του Κ.Α.Α.Α είναι οριστική και δεν μπορεί πλέον να θεωρηθεί ως μη γενομένη με τη σχετική δήλωση του ιδιοκτήτη όπως προέβλεπε το άρθρο 11 §3 του ν.δ. 797/71 (βλ. άνω γνωμοδότηση και Κ.

Χορομίδη "το δίκαιο της ρυμοτομίας και του πολεοδομικού σχεδιασμού" 2002 σελ. 949). Ο Κ.Α.Α.Α εφαρμόζεται και στις απαλλοτριώσεις προς εφαρμογή σχεδίων πόλεων που κηρύχθηκαν από την 1-2-1971 και εφεξής (βλ. § 2 και 5 άρθρου 29 του ν. 2882/2001). Νομιμοποιούμενοι στην ανάκληση ή άρση της απαλλοτριώσεως είναι ο θιγόμενος ιδιοκτήτης, ο υπερού η απαλλοτρίωση υπόχρεος της αποζημιώσεως, το Ελληνικό Δημόσιο (βλ. Κ. Χορομίδη ο.π. σελ. 941 § 98 ΑΠ πλειοψ. 2601/1981 ΝοΒ 1982. 249). Τούτο συνάγεται από την αδιάστικτη ερμηνεία των άνω διατάξεων "περί αυτοδικαίας άρσεως της απαλλοτριώσεως" και ότι κάθε ενδιαφερόμενος μπορεί να ζητήσει την τυπική άρση αυτής με την προσφυγή στο Διοικητικό Πρωτοδικείο. Εξ άλλου η άνω κρίση ενισχύεται και από το ότι στον νέο ΚΑΑΑ δεν επαναλήφθηκε η διάταξη του άρθρου 11 §3 του ν.δ. 797/71 που παρείχε στον ιδιοκτήτη την δυνατότητα διατήρησης της απαλλοτρίωσης.

Στην προκείμενη περίπτωση ...

Οι καθόν η αίτηση υπόχρεοι προς αποζημίωση, προβάλλουν παραδεκτά κυρίως με τις προτάσεις τους, ότι η απαλλοτρίωση ήρθη αυτοδικαίως διότι από της εκδόσεως της υπ' αριθ. 71/2005 αποφάσεως (24-2-2005) μέχρι της συζητήσεως της άνω αιτήσεως 10-11-2006 δεν κατεβλήθη η ορισθείσα από την άνω απόφαση προσωρινή τιμή μονάδος αποζημίωση έκτοτε δε παρήλθε 18μηνο. Τον ίδιο ισχυρισμό προβάλλουν πλέον και οι αιτούντες της υπό στοιχείο β' αίτησης υπόχρεοι προς αποζημίωση, με τις προτάσεις τους. Η δικαιούχος της αποζημιώσεως αιτούσα της πρώτης αίτησης συνομολογεί ότι πράγματι δεν κατεβλήθη η ορισθείσα προσωρινή τιμή μονάδος αποζημίωση. Συνεπώς, σύμφωνα με όσα εκτέθηκαν στην μείζονα σκέψη το Δικαστήριο τούτο, που έχει δικαιοδοσία να εξετάσει παρεμπιπτόντως το αν ήρθη η απαλλοτρίωση αυτοδικαίως, και αφού κατά το κρατούν ημερολόγιο από 24-2-2005 έως 10-11-2006 παρήλθε 18μηνο, κρίνει ότι ήρθη αυτοδικαίως η άνω απαλλοτρίωση και συνακόλουθα οι αιτήσεις και ανταιτήσεις πρέπει να απορριφθούν ως άνευ αντικειμένου...».

Από την παραπάνω απόφαση, αλλά και από την υπόλοιπη επικαλούμενη με τις προτάσεις μας στο Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο νομολογία, προκύπτει, κατά τη γνώμη μας, ότι και ο Δήμος Λαρισαίων (υπέρ ου η απαλλοτρίωση) μπορεί να προβάλει ενώπιον οιοδήποτε Δικαστηρίου, τον ισχυρισμό της αυτοδικαίας άρσης της απαλλοτρίωσης.

Το Μονομελές Πρωτοδικείο, που δικάζει κατά την αποκλειστική διαδικασία της αναγνώρισεως των δικαιούχων, αποφαινεται οριστικά σχετικά με τα πρόσωπα των δικαιούχων της αποζημίωσης που έχει καθοριστεί για την αναγκαστική απαλλοτρίωση του ακινήτου. Η απόφαση αυτή, η οποία δεν υπόκειται σε κανένα ένδικο μέσο, αποτελεί δεδικασμένο για το ποιος είναι δικαιούχος είσπραξης της αποζημίωσης έναντι όλων των ενδιαφερομένων, είτε μετείχαν στη δίκη της αναγνώρισης και δεν διεκδίκησαν την αποζημίωση, είτε μετείχαν σ' αυτήν αλλά δεν αναγνωρίστηκαν δικαιούχοι, είτε τέλος δεν μετείχαν σ' αυτήν, ανεξάρτητα του αν κλητεύθηκαν ή όχι, ενώ το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων υποχρεούται να αποδώσει στον αναγνωρισθέντα δικαιούχο το ποσό που κατατέθηκε, με την προσκόμιση της απόφασης. Το δεδικασμένο αυτό αποκλείει την προβολή σε μεταγενέστερη δίκη, για την καταβολή στον αναγνωρισθέντα δικαιούχο της αποζημίωσης που έχει κατατεθεί στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, του ισχυρισμού ότι ο εναγόμενος είναι κύριος του ακινήτου που απαλλοτριώθηκε, είτε ο ισχυρισμός αυτός δεν προβλήθηκε στη δίκη αναγνώρισεως δικαιούχων, είτε προβλήθηκε και απορρίφθηκε. Σε άλλη όμως δίκη, άσχετη με την αποζημίωση για την απαλλοτρίωση, δεν δημιουργείται δεδικασμένο από την απόφαση αυτή για την κυριότητα του ακινήτου που απαλλοτριώθηκε, διότι το δικαίωμα κυριότητας στη δίκη αναγνώρισεως δικαιούχων κρίνεται μόνο παρεμπιπτόντως και το Μονομελές Πρωτοδικείο δεν είναι καθ' ύλη αρμόδιο να κρίνει για την κυριότητα, κατά την ειδική αυτή διαδικασία, με δύναμη δεδικασμένου, σύμφωνα με το άρθρο 331 ΚΠολΔ. Επομένως ο πραγματικός κύριος του ακινήτου που απαλλοτριώθηκε, ή αυτός που αξιώνει άλλο εμπράγματο δικαίωμα επί του ακινήτου αυτού, μπορεί να προσφύγει στην τακτική διαδικασία και να ζητήσει την αναγνώριση του δικαιώματος κυριότητας κατά το χρόνο προσδιορισμού της τιμής μονάδος αποζημίωσης, αφού, σύμφωνα με το

άρθρο 70 ΚΠολΔ, πρόδηλο είναι το έννομό του συμφέρον, προκειμένου να προετοιμάσει την άσκηση άλλου δικαιώματος, όπως εκείνου να ζητήσει την απόδοση της αποζημίωσης που εισπράχθηκε από τον μη κύριο ή να αρνηθεί την υποχρέωσή του για καταβολή της αποζημίωσης του ακινήτου που απαλλοτριώθηκε. (ΑΠ 1459/2003). Μη νόμιμα, επομένως, έκρινε η εκκαλουμένη ότι αποκλείεται η ένσταση της κυριότητας μας επί του απαλλοτριωθέντος, στην δίκη ενώπιον του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου, λόγω ύπαρξης δεδικασμένου εκ της υπ.αρ. 87/2013 τελεσίδικης αποφάσεως του ιδίου Δικαστηρίου.

Κατόπιν τούτων η Οικονομική Επιτροπή αποφάσισε την άσκηση εφέσεως κατά της ανωτέρω αποφάσεως με την υπ.αρ. 97/2016 απόφαση της, η οποία και ασκήθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα. Επί της εφέσεως αυτής εκδόθηκε η υπ.αρ. 4/2019 απόφαση του Μονομελούς Εφετείου Λάρισας, η οποία και απέρριψε την έφεση του Δήμου με παραπλήσιο σκεπτικό με την εκκαλουμένη, **αν και εξέτασε το ζήτημα και δέχθηκε ότι υφίσταται αυτοδίκαιη άρση της απαλλοτρίωσης (βλέπετε σελίδα 15 αποφάσεως).**

Προ της εκδόσεως της ανωτέρω αποφάσεως ο Αρειος Πάγος με την υπ.αρ. 498/2017 απόφαση του έκρινε ότι « Ενόψει του ότι οι σχετικές διατάξεις θεσπίστηκαν προς το συμφέρον του καθ' ου η απαλλοτρίωση, για να μην παραμένει για πολύ χρόνο εκκρεμής η απαλλοτρίωση και να μην υφίσταται βλάβη από τη μακρόχρονη δέσμευση της περιουσίας του, η αυτοδίκαιη άρση (ανάκληση) της απαλλοτρίωσης με την παρέλευση του δεκαοκτάμηνου **δεν λαμβάνεται αυτεπάγγελα υπόψη από το δικαστήριο, αλλά θα πρέπει να προβάλλεται από τον καθ' ου η απαλλοτρίωση. Ο υπέρ ου και ο υπόχρεος για τη δαπάνη της απαλλοτρίωσης δεν μπορούν να προβάλλουν την ανωτέρω αυτοδίκαιη άρση (ανάκλησή) της και ιδίως μετά τη δημοσίευση της τελεσίδικης απόφασης του εφετείου που καθόρισε την οριστική τιμή μονάδος αποζημίωσης,** κατά την οποία είναι πλέον γεννημένη και απαιτητή η απαίτηση για αποζημίωση του ιδιοκτήτη, και μάλιστα κατά την εκδίκαση της αγωγής του τελευταίου για επιδίκαση της κατά την ανωτέρω αιτία αποζημίωσης ή ως λόγο της ανακοπής κατά διαταγής πληρωμής που εκδόθηκε προς ικανοποίηση της απαίτησης αποζημίωσης».

Παράλληλα με την ανωτέρω δίκη, υφίσταται εκκρεμής δίκη και για το ζήτημα της αναγκαστικής εκτέλεσης που επιχείρησαν να επιβάλλουν οι αντίδικοι. Συγκεκριμένα : Επί ανακοπής του Δήμου για ακύρωση της επιταγής προς εκτέλεση της διαταγής πληρωμής εκδόθηκε η **υπ.αρ. 125/2016 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Λάρισας,** η οποία δέχτηκε την ανακοπή κρίνοντας ότι η διαταγή πληρωμής δεν είναι ώριμος τίτλος για εκτέλεση πριν την έκδοση αμετάκλητης απόφασης επί της προηγούμενης ανακοπής μας (άρθρου 632 ΚΠολΔ).

Την παραπάνω απόφαση εφεσίβαλαν οι αντίδικοι, και αφού συζητήθηκε η έφεση τους αναμένεται απόφαση επ' αυτής.

Με βάση τα παραπάνω, αν και η γνώμη μας αφίσταται αυτής του Αρείου Πάγου πιθανολογούμε ότι λόγος αναίρεσης που θα υποστηρίζει ότι ο υπέρ ου και ο υπόχρεος για τη δαπάνη της απαλλοτρίωσης μπορεί να προβάλλει την ανωτέρω αυτοδίκαιη άρση (ανάκλησή) της, **δεν θα ευδοκιμήσει.**

Κατά τη γνώμη μας, όμως, έσφαλε η απόφαση του Εφετείου, διαλαμβάνοντας αντιφατικές αιτιολογίες, αφού από τη μία εξέτασε αυτεπάγγελα και δέχτηκε την αυτοδίκαιη άρση και από την άλλη, ενάντια σε αυτή την παραδοχή της απέρριψε την έφεση μας.

Επίσης, έσφαλε, δεχόμενη ότι η παρ. 10 του άρθρου 20 του ν. 2882/2001 δεν εφαρμόζεται και σε εκκρεμείς υποθέσεις, ενώ από το συνδυασμό των άρθρων 131 παρ 1 και 146 παρ 9 του ν. 4070/2012 προκύπτει το αντίθετο.

Τα παραπάνω σφάλματα κατά τη γνώμη μας θα μπορούσαν να θεμελιώσουν λόγους αναίρεσης, για την ευδοκίμηση των οποίων δεν μπορούμε να γνωμοδοτήσουμε με βεβαιότητα.

Επειδή ο Δήμος Λαρισαίων έχει το δικαίωμα να ασκήσει κατά της πιο πάνω απόφασης αναίρεση, **εντός 30 ημερών** από την κοινοποίηση που έλαβε χώρα την 22/1/2019, ενώπιον του Αρείου Πάγου, καλείται η Οικονομική Επιτροπή, ως αρμόδια κατ' άρθρο 72 του ν. 3852/2010, να αποφασίσει την άσκηση ή μη του ενδίκου μέσου της αναίρεσης.

ΑΠΟΦΑΣΙΣΕ ΟΜΟΦΩΝΑ

Την άσκηση αναίρεσης κατά της υπ. αρ. 4/2019 απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Λάρισας, για τους λόγους που αναφέρονται στην παραπάνω εισήγηση.

Αποφασίστηκε, αναγνώσθηκε και υπογράφηκε.

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

**ΜΑΜΑΚΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΜΙΧΑΗΛ
ΠΡΑΠΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ
ΣΟΥΛΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΒΛΗΣΑΡΟΥΛΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
ΤΣΙΛΙΜΙΓΚΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ**

ΔΗΜΟΣ ΛΑΡΙΣΑΙΩΝ
MUNICIPALITY OF LARISSA